



ת"פ 33693/01/17 - מדינת ישראל נגד שמואל אלימלך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 33693-01-17 מדינת ישראל נ' אלימלך

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד תהילה מורן חגי
נגד
הנאשם: שמואל אלימלך
ע"י ב"כ עו"ד משה שמיר

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע שלוש עבירות של מרמה לפי הוראות סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן - פקודת מס הכנסה).
2. כאמור בעובדות כתב האישום, ביום 01.12.1995 פתח הנאשם תיק עוסק מורשה תחת השם "כלל עבודות בניין" (להלן - העסק). במהלך שלוש שנות מס - דהיינו: שנות המס 2008, 2011 ו-2012 (להלן - התקופה הרלוואנטית) - עסק הנאשם בעבודות שיפוץ מסוגים שונים, בבתיים ובמשרדיהם של לקוחותיו.
3. ברוב המקרים התקשר הנאשם עם לקוחותיו בדרך של שליחת הצעות מחיר בשם העסק, שכותרתן "טופס הזמנת עבודה", אשר הכילו את פרטיו האישיים, מחיר העבודה וסוג העבודה. בתקופה הרלוואנטית ביצע הנאשם עבודות שיפוץ ללקוחותיו בסכום שאינו ידוע במדויק אך שאינו פחות מ-330,000 ₪.
4. במטרה להתחמק מתשלום מס, פעל הנאשם בתקופה הרלוואנטית במרמה, ערמה ותחבולה, באופנים הבאים:
 - (א) לא הוציא חשבוניות מס בגין עבודות השיפוץ לרוב לקוחותיו.
 - (ב) לא ניהל פנקסי חשבוניות כנדרש בתוספת י"א להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבוניות), תשל"ג-1973.
 - (ג) לא הגיש הנאשם דוחות שנתיים לפקיד השומה כנדרש בהוראות פקודת מס הכנסה, ולא דיווח על הכנסותיו כמפורט להלן:
 - בשנת המס 2008 - סך הכנסות שלא דווחו בש"ח כולל מע"מ 101,646 ₪.
 - בשנת המס 2011 - סך הכנסות שלא דווחו בש"ח כולל מע"מ 99,390 ₪.



בשנת המס 2012 - סך הכנסות שלא דווחו בש"ח כולל מע"מ 130,379 ₪.

סך כל ההכנסות שלא דווחו בתקופה הרלוונטית - 331,415 ₪.

5. הדיונים המקדמיים התנהלו לפניי במתכונת של גישור, שבסופו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע על-יסוד הודאתו זו בעבירות שבהן הואשם בכתב האישום, דהיינו: שלוש עבירות של מרמה לפי הוראות סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.
6. הצדדים הסכימו וביקשו כי הטיעונים לעונש יישמעו אף הם לפניי. הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר ונמצא מתאים לכך. עוד יש לציין, כי במהלך הליך הגישור הגיע הנאשם להסכם שומה עם מס הכנסה. חבות המס של הנאשם נקבעה על סך של 46,000 ₪ והנאשם שילם סכום זה, דהיינו: הסיר את מלוא מחדלו האזרחי.

ב. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

7. כראייה לעונש הגישה ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (הוגש וסומן ע/1). כעולה מגיליון זה, לנאשם, יליד שנת 1959, שתי הרשעות קודמות. עם זאת, מדובר בעבירות שאינן מתחום המיסים, כאשר ההרשעה הקודמת האחרונה היא משנת 2013 ומתייחסת לעבירה משנת 2010.
8. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרתן הרבה של עבירות המס, כפי שנקבע בפסיקה ענפה, וציינה את הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מביצוען, לרבות ההגנה על הקופה הציבורית וההגנה על שלטון החוק ועיקרון השוויון. ב"כ המאשימה ציינה, כי יש לייחס חומרה יתרה לעבירות אלה הן בשל חשיבות הערכים המוגנים הנפגעים וכן והן בשל קלות ביצוען, בפרט כאשר מדובר בעבירות מטריאליות המבוצעות על דרך של מרמה. עם זאת, ב"כ המאשימה גם ציינה, בהגינותה, את נסיבות הקולה במקרה זה, דהיינו: הודאת הנאשם והסרת המחדל.
9. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם שבין 4 חודשי מאסר בפועל לבין 8 חודשי מאסר בפועל. באשר למיקום הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עתרה ב"כ המאשימה למיקומו בשליש התחתון, דהיינו: לענישה שבין ארבעה לבין שישה חודשי מאסר בפועל, תוך שציינה כי אינה מתנגדת לכך שהנאשם יישא את עונשו בדרך של עבודות שירות.
10. עוד עתרה ב"כ המאשימה להטלת ענישה נלווית, כלהלן: קנס כספי בסכום שבין 20,000 ₪ לבין 50,000 ₪, למאסר מותנה וכן התחייבות להימנע מעבירה. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה, כתימוכין לטיעוניה, הגם שהפנתה למקרים החמורים מהמקרה דנא (ר' למשל ע"פ (מחוזי ת"א) 59114-06-13 **גולן נ' מדינת ישראל** (14.10.2013), שם דובר בקביעת רף תחתון של שישה חודשי מאסר, כלומר יותר מעתירת ב"כ המאשימה לפניי, ובנאשם שלא הסיר את מחדלו).
11. ב"כ הנאשם הגיש, כראיות לקביעת העונש, אסופת מסמכים בנוגע להיבטים הכלכליים והבריאותיים של הנאשם (הוגשה וסומנה ע/1). בין השאר הגיש ב"כ הנאשם את הסכם השומה שנערך עם הנאשם ומסמכים הנוגעים להליך פשיטת הרגל בעניינו. בנוסף הגיש ב"כ הנאשם תעודות רפואיות, שמהן עולה כי מצבו הבריאותי של הנאשם אינו מאפשר לו לעבוד כיום כחשמלאי בניין (הגם שתוקף האישורים הרפואיים שהוגשו הוא עד ליום 24.10.18).



12. ב"כ הנאשם ביקש להקל בדינו של הנאשם נוכח נסיבותיו האישיות המורכבות. כיום הנאשם כבן 59 שנים, גרוש פעמיים ואב לארבעה, ביניהם שני קטינים שפרנסתם עליו. הנאשם נעדר עבר פלילי רלוואנטי ומתחילת החקירה בתיק עשה ופעל על מנת להסיר את המחדלים ובכך נטל אחריות מלאה על מעשיו לא רק במילים אלא גם במעשים. בנוסף הודה הנאשם בעובדות כתב האישום ובכך חסך בזמן שיפוטי. כיום הנאשם אינו עובד, בשל תאונת עבודה בה היה מעורב, ומצבו הכלכלי בכי רע.
13. באשר למתחם העונש ההולם ביקש ב"כ הנאשם להדגיש כי מעשי הנאשם, שבגינם הורשע, מצויים ברף החומרה הנמוך ביותר של העבירות המטריאליות ולמעשה בעיקרם מגבשים עבירות טכניות של אי דיווח, שהעונשים הנגזרים בגינם מתונים בהרבה. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לכך שבקשת כופר של הנאשם התקבלה, והוסיף וטען כי הסיבה שבגינה לא שילם הנאשם את הכופר שנתבקש ממנו היתה בשל הסכום שנדרש, כאשר בדיעבד הסתבר שהסכומים הנמוכים יותר להם טען הנאשם הם הנכונים (כפי שהוסכם במסגרת הסדר השומה).
14. לכן, והגם שב"כ הנאשם ער לכך שבעבירות מטריאליות רף הענישה המינימלי ככלל אינו פחות ממאסר בפועל שניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות, לטענתו ניתן לחרוג מכך במקרה זה - וזאת בין בדרך של קביעת מתחם שתחילתו בענישה צופה פני עתיד בלבד ובין בדרך של חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לע"פ 2555/13 **נחמיאס נ' מדינת ישראל** (09.01.2014), אך יש לציין ששם דובר בהסדר טיעון "סגור", בנסיבות יוצאות דופן.
15. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, ביקש את התחשבות בית המשפט. הנאשם הדגיש כי הסיר את כל מחדלו וטען כי, כך להבנתו, אם בזמנו היו ה"מספרים הנכונים", התיק היה מסתיים בדרך של כופר. עוד סיפר הנאשם כי כיום הוא מצוי באי-כושר בשל תאונת העבודה שעבר.

ג. דין והכרעה:

- (1) קביעת מתחם העונש ההולם:
16. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע העברייני שבגיננו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם. על פי הוראות חוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם לכל אירוע תיעשה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
17. באשר לעבירות מס, כפי שצינה נכונה ב"כ המאשימה, הפסיקה חזרה וקבעה כי מדובר בעבירות חמורות, שביצוען פוגע בערכים חברתיים חשובים, ובהם ההגנה על הקופה הציבורית שבאוצר המדינה וההגנה על שוויון הנשיאה בנטל המס. כאשר מדובר בעבירות מס הכוללות יסוד של מרמה - גם כאשר המרמה נובעת מעצם ביצוע עבודה ב"שחור", ללא הוצאת חשבוניות - מידת הפגיעה בערכים החברתיים האמורים היא חמורה יותר ועל כן ככלל הענישה צריכה לכלול רכיב של מאסר בפועל.
18. יחד עם זאת, מקובל עליי טיעון ב"כ הנאשם שלפיו במקרה דנא רף החומרה היחסי של העבירות הוא נמוך, במובן זה שהיבטים משמעותיים במעשיו של הנאשם הם אמנם "טכניים". בנוסף, הגם שכתב האישום נוקב בסכומים בהם הוא נוקב, עדיין יש משמעות גם לכך שהמחדל, בסופו של דבר, נקבע



בסכום הנמוך יחסית של 46,000 ₪. לפיכך אני קובע את מתחם העונש ההולם במקרה זה בין מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, לבין 7 חודשי מאסר בפועל.

(2) גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

19. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, בהתאם להוראות סעיף 40יא וסעיף 40יב לחוק העונשין. באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לכך הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם שתי הרשעות קודמות, ישנות יחסית, שאין רלוואנטיות לעבירות שבגינן הוא הורשע לפניי.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע הן בנאשם והן במשפחתו.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום כמות שהוא. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. פשיטא כי נסיבות אלה יש לזקוף, ובאופן מהותי, לזכותו של הנאשם.

מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירות ולפיצוי על הנזק שנגרם בעטיין - הנאשם הסיר את מלוא המחדל מושא כתב האישום. כידוע, בעבירות פסקליות מדובר בנסיבה מהותית לקולת העונש. יחד עם זאת, יש לזכור כי מי שמסיר מחדל רק מתקן, ובדיעבד, את תוצאותיה של עבירה פלילית אותה הוא ביצע.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם הינו יליד שנת 1959 וכאמור מצבו הכלכלי, הבריאותי והמשפחתי הוא מורכב ולא פשוט.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - כתב האישום הוגש בשנת 2017, כאשר עסקינן בעבירות שביצוען הסתיים בשנת 2012. מדובר בחלוף זמן משמעותי, המצדיק הקלה בעונשו של הנאשם.

20. העולה משקלול הנסיבות והשיקולים דלעיל הוא שבמקרה דנא נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה, באופן שיש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם; וכך אני קובע.

ד. סוף דבר:

21. לפיכך - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) חודשיים מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 20.9.18.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 3.2.19 עד השעה 08:00.



מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת מס הכנסה.

(ג) קנס בסך של 6,000 ₪, או חודש מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-12 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.3.19 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ד) התחייבות להימנע במשך שנתיים מהיום מהעבירה בה הורשע הנאשם, על סך 10,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתם. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות כאמור, הוא ייאסר לתקופה של חודש ימים.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשע"ט, 07 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.